

og det faar de. Saa er Spørgsmaalet: Skal de efter det Aar, de har været der, fortsætte et Aar endnu? Er et Aar for lidt? Ja, det er det maaske nok. Det er altsaa for lidt, hvis det er Fuldkommenheden, der skal naas. Men denne væsentlige Hjælp, et Aars Hjælp derinde, vil jeg naturligvis ogsaa yde dem.

Naa, saa er der det, at Fjernstudium er en værdifuld Undervisningsform i forskellige Fag. Ja, det er muligt, at jeg tillægger den ringere Betydning, end den har. Jeg har aldrig selv modtaget Fjernundervisning, og jeg kan heller ikke tænke mig det, jeg vilde ikke bryde mig om at sidde og skrive Stil i Matematik. Jeg har for øvrigt arbejdet en Del med Matematikken i adskillige Aar og havde ogsaa Held til at komme ret godt ind i den. Jeg havde ingen Hjælp nogen Steder fra, andet end den, Bøgerne kunde give mig, og det forekommer mig ogsaa, at et jævnt begavet Menneske meget vel kan sætte sig ind i et Fag ved Hjælp af Bøger, naar han har Interesse for det og har lidt af den hellige Ild i sig. Noget andet er, hvis han er af den Slags, der, som det ærede Medlem sagde, skal holdes i Aande. Det var det, der kunde opnaas ved, at man beholdt Fjernstudiet: man kunde holde dem i Aande, efter at de har været derinde. Ja, der er naturligvis Folk, der kan trænge til stadig at blive holdt i Aande, eller holdt i Ørene, for at kunne arbejde videre med deres Fag, men det er egentlig ikke den Slags Folk, Lærerhøjskolen særlig skulde tage sig af. De Folk skal helst have det indvendig fra, denne Pisk, denne Drift, der faar dem til stadig at arbejde videre med deres Fag.

J. Oskar Andersen: Jeg vil gerne gøre en Bemærkning i Anledning af Ændringsforslag Nr. 349 om Bevillinger til Forfattere. Det forekommer mig, at det vilde være rimeligt, naar der fremkom saadanne nye Forslag, at vi saa dog fik noget at vide om de Mænd, der er foreslaaet. Her er det saadan, at der i hvert Fald blandt mine Partifæller er stor Uvished om, hvem disse Forfattere er, i alt Fald om et Par Navne. Jeg vil gerne spørge den højtærede Undervisningsminister, om den Engels-toft, der er Tale om, er den historiske Forfatter, om C. M. Schmidt virkelig er den Mand, der skriver om arkitektoniske og arkæologiske Emner. I saa Fald siges det af en ham nærstaaende Mand, at hans Navn er galt stavet. Han hedder ikke Schmidt med Sch. Det forekommer mig noget vildledende, og det forekommer mig betænkeligt at stemme for noget, som jeg overhovedet ikke kan dømme om.

Vilhelm Rasmussen: Jeg kan ikke lade være med at oplyse den ærede Minister om, at der jo er talrige Lærere ved Realskolerne, som efter de Regler, der er gældende for Optagelse paa Lærerhøjskolen, ikke er kvalificerede til at komme der, og de kan altsaa ikke faa den fortsættende Undervisning paa anden Maade end ved Fjernstilskrivning.

Naar jeg brugte Udtrykket „holde i Aande“, skulde det ikke gerne opfattes paa den noget platte Maade, at jeg mente „holde i Ørene“. Nej, jeg mener dette bestemte at holde den aandelige Interesse ved lige i Lærerstanden, og jeg tror endnu ikke, jeg er uenig med den højtærede Minister om Værdien af en saadan Bestræbelse.

Bindslev: Til det ærede Medlem Hr. Rode vil jeg gerne sige, at jeg skal villigt indrømme, at danske Aandsarbejderses Kaar ikke er særdeles lystelige, og at det var ønskeligt, om Forholdene paa mange Punkter var anderledes i dette Land, saaledes at de virkelig talentfulde Forfattere kunde leve af deres Pen. Men det, der er Spørgsmaal om her, er ikke, hvorvidt Kaarene er mere eller mindre lystelige, men hvorvidt det er Statens Opgave i saa stor Udstrækning at gaa til Understøttelse. Og saa kunde man da ogsaa nævne det Spørgsmaal, om da virkelig de faa Hundrede Kroner, her er Tale om, kan betyde noget væsentligt paa en Forfatters Budget. Det er jo ærligt talt, om jeg saa maa sige, Pebernødder, som ikke kan betyde noget særligt for den enkelte Forfatter. Det ærede Medlem Hr. Rode sagde, at det skulde være en Slags Opmuntring. Jeg kan ikke se, at det skulde være Statens Opgave at give den Slags Opmuntringer, at give de enkelte Forfattere Karakterer og derved give Publikum en Rettesnor for, hvorledes det skal bedømme dem: Hvor meget har han paa Finansloven, hvor meget vejer han kulturelt?

Det ærede Medlem Hr. Rode nævnte Begrebet ledige Penge paa Finansloven. Det er et Begreb, jeg ikke kender. Er der da en Gang for alle fastsat en bestemt Sum og bestemte Legatmidler, som staaar til Raadighed for danske Forfattere? Hvis det er Tilfældet, bøjer jeg mig. Hvis det ikke er Tilfældet, foreslaar jeg, at dette Begreb stryges.

Rode: Jeg henviste til et faktisk Forhold, at Finansudvalg og Minister i de sidste Aar har været enige om, at det Beløb, der gaves til Forfatterunderstøt-